

РЕШЕНИЕ

№ 4450

гр. София, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 52 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ ИЛ. НИКОЛОВ

при участието на секретаря АЛЕКСАНДРА В. ТОДОРОВА
като разглежда докладваното от НИКОЛАЙ ИЛ. НИКОЛОВ Гражданско дело
№ 20221110120311 по описа за 2022 година

Предявен е иск по чл.200 от КТ.

Ищецът **П. М. П.** твърди, че с ответника е сключил **Трудов договор** № 164/01.04.2021 г., по силата на който заема длъжността „**Оператор подготвително отделение**“. Заявява, че на 10.04.2021 г. около 05.00 часа при почистване от паднал предмет/железен къс във ваната на хидропулпер №1-машина за преработване на хартия/ пада от собствен ръст и получава средна телесна повреда. Поддържа, че механизма на настъпване на трудовата злополука е подробно описан в **Протокол** № 67/11.10.2021 г. за разследване на трудовата злополука по описа на ТП на НОИ-София град, като описаното е квалифицирано като трудова злополука в **Разпореждане** № 30732/15.10.2021 г., влязло в сила на 12.11.2021 г. Твърди, че в причинна връзка с трудовата злополука са причинени следните телесни увреждания: счупване на големия туберкул на лявата раменна кост; луксация на лявата раменна става и рана в лявата тилна област на главата, като първите две увреждания са довели до трайно затрудняване на движенията на горен ляв крайник за период повече от 30 дни. Заявява, че на процесната дата- 10.04.2021 г. е откаран по спешност в УМБАЛ „Света Анна“ АД, където е прегледан и му е поставена диагноза „Луксация на рамо, фрактура на хумерус“ и е предприето консервативно лечение с имобилираща шина, фиксираща ръката сгъната в лакътя пред коремната стена. Поддържа, че впоследствие е посещавал още няколко пъти болнични заведения- СБПЛР „Панчарево“ ЕООД в периода от 04.06-11.06.2021 г. и в периода 23.07-02.08.2021 г. Твърди, че преди злополуката е бил жизнен и самостоятелен човек, в предпензионна възраст, работещ и самоиздържащ се. Заявява, че след злополуката и настъпилите вреди се явява в тежест на семейството, като разчита на тях, както за издръжката си, така и за помощ в елементарните ежедневни задачи по хранене, обличане, къпане, което накърнява самочувствието му и го кара да се чувства непълноценен. Поддържа, че до настоящия момент търпи и ще продължава да търпи болки и страдания при движение на лявата си ръка, има затруднения да извършва физическа работа, като разчита материално, финансово и физически на помощта на своето семейство. Претендира да му бъде заплатена сумата от 60 000 лева, представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди от причинената на 10.04.2021 г. трудова злополука, ведно със

законната лихва от датата на увреждането-10.04.2021 г. до окончателното изплащане и разностите.

Ответникът „.....“ ЕООД е получил препис на исковата молба и в едномесечен срок по чл. 131 от ГПК е подал писмен отговор. Заявява, че ищеца е проявил груба небрежност при настъпването на инцидента-10.04.2021 г. по смисъла на чл.201, ал.2 от КТ и прави възражение за съпричиняване. Твърди, че в процесния [Протокол № 67/11.10.2021 г.](#) е уточнено, че ищеца е нарушил чл.126, т.6 КТ, чл.33 ЗЗБУТ, т.2 от Правилата за безопасна работа с хидропулпери ГРВ-02. Поддържа се, че ищеца е извършил работата без необходимото старание и внимание и в нарушение на технологичните правила и на правилата за безопасност. Прави възражение за свръхпрекомерност на претенцията от 60 000 лева, като се навежда съпричиняването на вредоносния резултат и сравнително бързия възстановителен период. Претендира разноски.

Софийски районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от [Трудов договор № 164/01.04.2021 г.](#) и Длъжностна характеристика, ищецът е заемал при ответното дружество длъжността „[Оператор подготвително отделение](#)“ и е постъпил на работа на [01.04.2021 г.](#), като този факт е отделен за безспорен и ненуждаещ се от доказване в Определение №26659/10.10.2022 г.

Въз основа на Декларация за трудова злополука (вх.№551/27.07.2021 г.); Протокол № 67/11.10.2021 г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката, станала на 10.04.2021 г. и Разпореждане № 30732/15.01.2021 г. на ТП на НОИ – София град се установява, че декларираната злополука се приема за трудова по чл.55, ал.1 КСО, като същата е станала през време и по повод на извършваната работа-при почистване на вана на хидропулпер №1, като пострадалия се подхлъзва и пада, вследствие на което получава счупване на долния край на хумеруса на лява ръка. С Писмо (изх.№1023-21-1790/23.11.2021 г.) пострадалият П. П. е уведомен, че Разпореждане № 30732/15.01.2021 г. на ТП на НОИ – София град е влязло в законна сила на 12.11.2021 г.

Видно от представената по делото Длъжностна характеристика за длъжността, която е връчена на последния към момента на подписване на [Трудов договор № 164/01.04.2021 г.](#), в т. I „Основни функции и задачи, обхват на работа“ е предвидено в т.1 работникът „Да работи и обслужва хидропулпера при разпускане на отпадъчна хартия“.

Представени са по делото Правилник за вътрешния трудов ред в „.....“ ЕООД; Инструкция за работа с хидропулпери ГРВ-02; Правила за безопасна работа с хидропулпери ГРВ-02; Декларация-съгласие от 01.04.2021 г., с която П. П. заявява, че е съгласен с цел опазване на имуществото на „.....“ ЕООД да спазва трудовата и технологична дисциплина, Правилника за вътрешния ред, както и за здравословни и безопасни условия на труд; Декларация от 01.04.2021 г., с която П. П. се задължава да не разгласява данни и сведения за „.....“ ЕООД, представляващи търговска или служебна тайна и Декларация от 01.04.2021 г., с която П. П. декларира, че е запознат с Правилника за вътрешния трудов ред и се задължава да го спазва стриктно.

Установява се от представените Книга за инструктаж по безопасност и здраве при работа (начален инструктаж), работникът П. М. П. се е подписал под № 60 на 01.04.2021 г., а в Книга за инструктаж по безопасност и здраве при работа (инструктаж на работно място), работникът П. М. П. се е подписал под № 87 на 01.04.2021 г., т.е. на ищеца е проведен начален инструктаж и инструктаж на работното място на 01.04.2021 г. по безопасност и здраве при работа.

Представени са по делото Обяснения във връзка с трудовата злополука, настъпила на 10.04.2021 г. от П. М. П.; Обяснение от П. П. Д.-колега на П. П.; Обяснение от С.К.Н.-

началник смяна в „.....“ ЕООД

По делото са представени Лист за преглед на пациент в КДБ/СО №0868/10.04.2021 г., издаден от МБАЛ „Света Анна“ АД; Рентгеново изследване №13459/10.04.2021 г., издадено на „Клиника по образна диагностика“ на УМБАЛ „Света Анна“ АД; История на заболяването №812/11.06.2021 г., издадена от СБПЛР „Панчарево“ ЕООД; Епикриза от 11.06.2021 г., издадена от „Отделение по физикална и рехабилитационна медицина“ при СБПЛР „Панчарево“ ЕООД; История на заболяването №1085/02.08.2021 г., издадена от СБПЛР „Панчарево“ ЕООД; Амбулаторен лист №000251/16.04.2021 г., издаден от д-р Татяна Димитрова; Амбулаторен лист №001681/31.05.2021 г., издаден от д-р Анелия Михайлова; Амбулаторен лист №3776/28.07.2021 г., издаден от д-р Маруся Стефанова; Епикриза от 02.08.2021 г., издадена от „Отделение по физикална и рехабилитационна медицина“ при СБПЛР „Панчарево“ ЕООД и Съдебномедицинско удостоверение №151.05/2021 г.

Приложени са по делото Болничен лист №Е20210474080/21.04.2021 г.; Болничен лист №Е20211057639/19.05.2021 г.; Болничен лист №Е20211341358/09.06.2021 г.; Болничен лист №Е20211586266/28.06.2021 г.; Болничен лист №Е20211054936/04.08.2021 г. и Болничен лист №Е20212132204/30.08.2021 г.

От представената по делото медицинска документация и неоспореното заключение на допуснатата съдебно-медицинска експертиза се установява, че П. М. П. е пострадал при падане от собствен ръст по време на работа- травма на 10.04.2021 г., като същия ден е прегледан и изследван амбулаторна в УМБАЛСМ „Света Анна“ АД (в експертизата е посочено УМБАЛСМ „Пирогов“, което е техническа грешка), като след рентгенография му е поставена диагноза: Изкълчване на лява раменна става с доказано от образно изследване счупване на големия туберкул/въртел в горната част на лява раменна кост/, като видно от преглед при специалист по съдебна медицина е установен дъговиден белег от зараснала рана в лявата тилна област на главата, непосредствено зад ушната мида. Вещото лице заявява, че травмите са получени от действието на твърди тъпи предмети, като травмата на лявата задушна област на главата е контактно увреждане от действие с неголяма сила на твърд тъп предмет(механизъм на удар с/или върху такъв предмет), а травмата на лява раменна става съчетаваща изкълчване на ставата и счупване на голям туберкул е причинена най-често при падане назад или напред с изпъната ръка или при извиване на ръката, като при повъзрастните пациенти увредата се причинява и от нискоенергийни травми, като падане от собствен ръст. Травмата на лява задушна област води до болки и страдания за около 2-3 седмици, докато травмата на раменната става с неразмествена счупване изисква имобилизация на лява ръка за 30 дни (видно от приложеното СМУ имобилизацията е носена и към 20.05.2021 г., т.е. 40 дни след инцидента), като след сваляне на имобилизацията средностатистически ограничение на движенията е до 40 дни, а функционалното възстановяване след подобна травма настъпва за около 2-2.5 месеца след причиняването и. В експертизата са налични данни за проведено лечение само по отношение на травмата на лявото рамо, като е приложено обезболяващия медикамент „Трамал“ и налагане на имобилизираща превръзка тип „Дезо“(носена 40 дни след инцидента), като е посещавана и физиотерапия и рехабилитация за периода от 04.06.2021 г. до 11.06.2021 г. и за периода от 23.07.2021 г. до 02.08.2021 г. Вещото лице заявява, че от пролонгирания срок на възстановяване и установяване на диагнозата „Тендинит“(неинфекционно възпаление на мускулни сухожилия) на лявата раменна става може да се направи извода като настъпили във връзка с тази травма усложнения, които обуславят по-продължително от средностатистическите срокове ограничение на движенията на лява раменна става, в съчетание с болезненост при движения и натоварване, както и при липса на данни за провеждано лечение може да се приеме, че при пострадалия е постигнато функционално възстановяване.

От представената по делото съдебно-техническа експертиза се установява, че машината (Хидропулпер №1) е била в спряно състояние и не е възможно да притисне пострадалото лице при почистването и (във вътрешността на машината няма части, елементи, материали, съставки, които да са подвижни или статични-разположени хоризонтално или вертикално и които да предизвикат или причинят притискане). Вещото лице заявява, че причините за настъпване на злополуката са подценяване на рисковете от работника при почистване на хидропулпера и неспазване от страна на работника на вменените му връчената длъжностна характеристика задължения и правила за безопасна работа с хидропулпер №1, с идентификация ГРВ-02, като същият не е спазил задължението да отстранява от транспортната лента всички материали, които са различни от хартия и по този начин е допуснал в хидропулпера да падне парче метал, отстраняването на което е предизвикало настъпването на процесния инцидент. В експертизата е описан и механизма на настъпване на трудовата злополука, а именно-падане от собствена височина с цяло тяло на работника при почистване на хидропулпера от попаднал в него метален предмет, който е трябвало да бъде отстранен от него още на транспортната лента за зареждане на съоръжението с отпъдъчна хартия, а не е бил отстранен.

От назначената повторна съдебно-техническа експертиза се установява, че не е възможно в спряно състояние машината-Хидропулпер №1, с идентификация ГРВ-02 да притисне пострадалото лице при почистването му (във вътрешността на машината няма части, елементи, материали, съставки, които да са подвижни или статични-разположени хоризонтално или вертикално и които да предизвикат или причинят притискане), както и когато е спрян /изключен от електрическо захранване/, роторът му не се движи и няма свободен ход. Вещото лице заявява, че причините за настъпване на злополуката са неспазване от страна на работника на вменените му връчената длъжностна характеристика задължения и правила за безопасна работа с хидропулпер №1, с идентификация ГРВ-02, като същият не е спазил задължението да отстранява от транспортната лента всички материали, които са различни от хартия и по този начин е допуснал в хидропулпера да падне парче метал, отстраняването на което е предизвикало настъпването на процесния инцидент. В експертизата е описан и механизма на настъпване на трудовата злополука, а именно-падане от собствена височина с цяло тяло на работника при почистване на хидропулпера от попаднал в него метален предмет, който е трябвало да бъде отстранен от него още на транспортната лента за зареждане на съоръжението с отпъдъчна хартия, а не е бил отстранен.

По искане на ищеца е разпитана свидетелката В.Г. П.а, която е съпруга на ищеца П. М. П.. Свидетелства, че през м.април 2021 г. е видяла съпруга си в Окръжна болница „П. беше зад ухото окървавен, държеше рамото си...Лявото рамо, счупена ключица отгоре и зад ухото имаше шито, имаше разкъсване.“ Заявява, че около два месеца е бил в това състояние, като ищеца е имал нужда от лични грижи, къпане, хигиена, хранене, за което му е помагал. Твърди, че и към настоящия момент пострадалият не може да си вдигне напълно рамото, като има главоболие и замайване.

С оглед разпоредбата на чл. 172 ГПК и като съобрази близките отношения между свидетелката и ищеца, настоящият съдебен състав кредитира показанията на свидетелката В.Г. П.а в цялост, като обективни, непротиворечиви и съобразени с останалия събран доказателствен материал.

По искане на ответника е разпитан свидетелят Д.Г.С. – работник при ответника на длъжност „Началник производство“. Свидетелства, че ищеца е постъпил на работа при ответника-работодател на 01.04.2021 г. на позиция „Оператор-подготвително отделение“, представляваща работа на едно съоръжение-хидропулпер. Заявява, че задължението на ищеца е да отсортира примесите от хартиените отпадъци, подавани на една лента, за да не попаднат същите в хидропулпера, водещо до нарушаване на производствения процес и до

авариране на съоръжението. Твърди, че един от тримата, които работят на смяна да слезе и ако има нещо останало (дребни примеси) в една кофа да ги изчисти с помощта на шпатулка...., Той и още един помощник има, който наблюдава да не попадне друго в хидропулпера.“. Поддържа, че на ищеца е проведен начален инструктаж на работното място, обяснен е Правилника за вътрешния ред и е прикрепен към някой по-опитен (П. Д., който е бил в една смяна с ищеца при възникване на инцидента). Свидетелят заявява, че не е бил пряк очевидец на случилото се, но от П. Д. е разбрал, че на ищеца му било прилошало, преплел си е краката и е паднал. Заявява, че към 9 часа е видял ищеца пред 8 РПУ, който бил в добро състояние, като ръката му била свита и имало бинт през рамото. Твърди, че П. не е имал рани по главата, бил е спокоен, като единствено се бил притеснявал, че нямал платени осигуровки и ще се наложило да си плаща прегледите. Поддържа, че работодателя му помогнал финансово, като му дал пари да си плати здравните осигуровки, като впоследствие му представил съответната бележка. От разпита е ясно че са двама помощниците на смяна, които зареждат хидропулпера, сортират суровината и след това отговарят за почистването.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Съгласно чл. 200, ал. 1 КТ за вреди от трудова злополука или професионална болест, които са причинили временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто или смърт на работника или служителя, работодателят отговаря имуществено независимо от това дали негов орган или друг негов работник или служител има вина за настъпването им.

За да възникне имуществена отговорност на работодателя за обезщетяване на причинените на пострадал от трудова злополука работник или служител имуществени и неимуществени вреди, трябва да бъдат установени чрез пълно и главно доказване по правилата на чл. 154, ал. 1 ГПК следните материални предпоставки: 1) трудова злополука; 2) вреда, водеща до неблагоприятни последици – претърпени болки и страдания от пострадалия и 3) причинно-следствена връзка между злополуката и причинените имуществени и неимуществени, тоест да са закономерна, естествена последица от злополуката, която е настъпила през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието.

Имуществената отговорност на работодателя за обезвреда възниква независимо от обстоятелството дали той самият, негов орган или друг негов работник или служител е виновен за увреждането – аргумент от чл. 200, ал. 2 КТ. В този смисъл отговорността на работодателя по чл. 200, ал. 1 КТ е обективна, поради което дори и при виновно поведение от страна на пострадалия – при небрежност, работодателят следва да го обезвреди. Би отпаднала работодателската имуществена отговорност само при умишлено самонараняване, но не и при действие при самонадеяност (т. нар. съзнавана непредпазливост). Дори и при съпричиняване на вредоносния резултат при тази форма на вината (в чл. 201, ал. 2 КТ е използван термина "груба небрежност") отговорността на работодателя може само да бъде намалена.

От събрания доказателствен материал се установяват елементите от фактическия състав, пораждащ правото на ищеца на обезщетение по чл. 200, ал. 1 КТ – наличие на валидно трудово правоотношение между страните (**Трудов договор № 164/01.04.2021 г.**), приемането на претърпяната от **П. М. П.** злополука за трудова, по смисъла на чл. 55, ал. 1 КСО, с влязло в сила на 12.11.2021 г. Разпореждане № 30732/15.10.2021 г. на длъжностно лице при Териториално поделение на Национален осигурителен институт – София град, видно от Писмо (изх.№1023-20-1790#1/23.11.2021 г.) на ТП на НОИ-София град; уврежданията, причинени в резултат на тази трудова злополука – счупване на големия туберкул на лявата раменна кост; луксация на лявата раменна става и рана в лявата тилна област на главата, които са довели до временна неработоспособност на ищеца през периода от 10.04.2021 г. до 20.09.2021 г.

Въз основа на Декларация за трудова злополука (вх.№551/27.07.2021 г.); Протокол № 67/11.10.2021 г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката, станала на 10.04.2021 г. и Разпореждане № 30732/15.01.2021 г. на ТП на НОИ – София град се установява следният механизъм на процесния инцидент, признат по законоустановения ред за трудова злополука: На 10.04.2021 г., около 05:00 часа, в края на работната смяна П. М. П. е почиствал хидропулпер №1, като съоръжението е било изключено и същият е слязъл в него за да извади парче желязо, подхлъзнал се е (загубил е равновесие, оплел си е краката) и е паднал, като е получил телесно увреждане, с диагноза „лукация на рамо, фрактура хумерус“

Признаването на една злополука за трудова, съгласно чл. 60, ал. 1 КСО е от изключителната компетентност на съответното длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт, което издава разпореждане за приемане или за неприемане на злополуката за трудова. Разпореждането на органа по чл. 60, ал. 1 КСО има двойствено значение – от една страна, то представлява индивидуален административен акт относно наличието или не на трудова злополука, а от друга страна – представлява официален удостоверителен документ за установените в него факти и в частност за наличието на трудова злополука като положителен юридически факт, който е елемент от фактическия състав на имуществената отговорност на работодателя и от който зависи съществуването на субективното право на обезщетение на работника или служителя – Решение № 410/29.06.2010 г. по гражданско дело № 599/2009 г., III ГО при ВКС.

Основният спорен по делото въпрос е по отношение на твърдяното от ответника съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца, поради допуснатата от същия груба небрежност. В съдебната практика се приема, че доколкото в Кодекса на труда няма дефиниция на понятието „груба небрежност“ по смисъла на чл. 201, ал. 2 КТ, по аналогия следва да се приложи текстът на чл. 11, ал. 3 НК. Грубата небрежност е съзнавана непредпазливост. Небрежността ще е груба, когато работникът е съзнавал, предвиждал е настъпването на вредоносните последици, но лекомислено се е надявал, че те няма да настъпят или че ще успее да ги предотврати. Преценката е конкретна и зависи от фактите по делото. Приема се още, че небрежността в гражданското право може да се разглежда и като неполагане на дължимата грижа според един абстрактен модел – поведението на определена категория лица (добрия стопанин), с оглед естеството на дейността и условията на извършването ѝ. Грубата небрежност не се отличава по форма (според субективното отношение към увреждането) а по степен, тъй като грубата небрежност също е неполагане на грижа, но според различен абстрактен модел – грижата, която би положил и най-небрежният човек, зает със съответната дейност при подобни условия. Намаляване отговорността на работодателя може да има само при допринасяне от страна на пострадалия за настъпване на увреждането при подчертано субективно отношение, т.е. при допусната груба небрежност – липса на елементарно старание и внимание и пренебрегване на основни технологични правила и правила за безопасност. В тази връзка грубата небрежност е тежко нарушаване на дължимата грижа при положение, че пострадалия е могъл да я съблюдава в конкретната обстановка, каквото един обикновен човек, поставен в същата обстановка, не би могъл да допусне. Т. поведение е правно укоримо, защото пострадалият е бил длъжен да избегне злополуката, ако беше положил дължимата грижа. Съпричиняването се степенува в съответствие с обективното съотношение на допринасянето за трудовата злополука, с оглед на всички конкретни факти и обстоятелства.

В настоящия случай от Протокол №3/21.01.2020 г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката, станала на 10.04.2021 г. се установява, че работодателя е нарушил разпоредбите на чл. 16, ал.1, т.2, б.,„в“ и т.4 от Наредба №5 за реда, начина и периодичността на извършване на оценка на риска (обнародвана в ДВ, брой 47 от 1999 г.).

Посочено е още, че Петър М. П. е нарушил разпоредбите на чл. 126, т. 6 КТ и чл. 33 ЗЗБУТ, а именно да спазва правилата за здравословни и безопасни условия на труд. От горесцитирания протокол се установява, че в т.2 от Правила за безопасна работа с хидропулпери ГРВ-02 е записано: „Винаги, при зареждането на хидропулпера с отпадъчна хартия, работниците са длъжни да отстраняват/да отсортират/ всички, недопустими за производството на хартия материали-отпадъци от пластмаси, найлон, метал, дърво и строителни материали!“. Видно от Декларация-съгласие, подписана от П. П. на 01.04.2021 г. се установява, че работодателят-ответник е запознал ищеца с Правила за безопасна работа с хидропулпери ГРВ-02.

Според съдебната практика- Решение №62/24.02.2015 г. по гражданско дело №2798/2014 на IV ГО при ВКС, при възражение по чл.201, ал.2 КТ, отговорността на работодателя може да бъде намалена само в изключителни случаи, само когато пострадалият е допринесъл за трудовата злополука, като е допуснал груба небрежност. В процесният случай от установените по делото факти и обстоятелства не може да се приеме, че при реализирането на трудовата злополука ищецът е проявил груба небрежност. От събраните по делото гласни доказателствени средства (показанията на свидетеля Стоилкова) се установява, че процесния инцидент е настъпил внезапно и неочаквано, в края на работната смяна /„В края на работната смяна, когато е влязъл да почисти съоръжението...“/ и в момент, когато ищеца е извършвал вменените му трудови задължения - да почисти дъното на хидропулпера след приключване на работния му цикъл на нощната смяна, както и че дъното на машината-хидропулпер е мокро и хлъзгаво/„...трябва да се подхожда с внимание, мокро е отдолу и има вероятност да се подхлъзне...“/, както и от приетите съдебно-технически експертизи се доказва, че дъното на машината е работно колело (ротор), представляваща метален диск с диаметър от 1180 мм, по повърхността на който са разположени извити гребени, подпомагащи процеса на разvlakняването на подаваната отпадъчна хартия, т.е. сравнително тясна и неравна повърхност. Всички тези обстоятелства, взети в съвкупност допринасят за настъпването на процесната трудова злополука, изразяваща се в падане на работника в машината(хидропулпера), вследствие на което са му причинени телесните увреждания с диагноза „Луксация на рамо, фрактура на хумерус“. В тази връзка ищецът е предприел действия в изпълнение на възложените му трудови функции, а щом е предприел действия в интерес на работата, не е имало груба небрежност, а неправилните действия в подобни случаи биха могли да се отчетат в най-лошия случай, като обикновена небрежност, както и че не всяко нарушение на правилата на безопасност на труда следва да се окачестви като груба небрежност. В настоящият случай трудовата злополука настъпва при почистване/обслужване на машината на работодателя-ответник, като според съдебната практика- Решение №45/08.04.2021 г. по гражданско дело №1580/2020 г. на III ГО при ВКС превенцията на риска от трудова злополука при работа с машини е отговорност и на двете страни по трудовото правоотношение, но ролята на работодателя е водеща, като освен провеждане на инструктаж за спазване на правилата за безопасност, работодателят не е предвидил всички потенциални рискове при работа с процесния хидропулпер, което е посочено в раздел VIII „Анализ на причините за възникване на злополуката“ в Протокол №67/11.10.2021 г. „в изготвената оценка на риска не са отчетени непланирани, но предвидими събития“.

За пълнота на изложението следва да се отбележи, че от доказателствата по делото (Протокол №67/11.10.2021 г. и свидетеля Стоилкова) се установи, че ищеца е бил на смяна/нощна/ с друг колега-работник, упражняващ същата длъжност „Оператор подготвително отделение“ при работодателя, а именно Наско Славчев Димитров, който го е закарал след инцидента до болницата- УМБАЛ „Света Анна“ АД. И в тази връзка не се установи точно кой от работниците е бил задължен в този момент да изпълнява задължението, регламентирано в т.2 от Правила за безопасна работа с хидропулпери ГРВ-02 „Винаги, при зареждането на хидропулпера с отпадъчна хартия, работниците са длъжни да

отстраняват/да отсортират/ всички, недопустими за производството на хартия материали-отпадъци от пластмаси, найлон, метал, дърво и строителни материали!“, или и двамата са били длъжни едновременно да го изпълняват.

Размерът на обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда на основание чл. 52 ЗЗД по справедливост. Съгласно задължителните разяснения, дадени с ППВС № 4/23.12.1968 г., понятието "справедливост", по смисъла на чл. 52 ЗЗД обаче не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и т.н. От значение са и редица други обстоятелства, които съдът е длъжен да обсъди и въз основа на оценката им да заключи какъв размер обезщетение по справедливост да присъди за неимуществени вреди.

В конкретния случай ищецът е получил травматично увреждане -Изкълчване на лява раменна става с доказано от образно изследване счупване на големия туберкул/въртел в горната част на лява раменна кост/, като видно от преглед при специалист по съдебна медицина е установен дъговиден белег от зараснала рана в лявата тилна област на главата, непосредствено зад ушната мида. Непосредствено след злополуката на 10.04.2021 г. ищецът е бил откаран по спешност в УМБАЛ „Света Анна“ АД, където е прегледан и е насочен към съответните специалисти и изследвания. При извършената рентгенография се установява телесното увреждане „Луксация на ставата с фрактура на големия туберкул на раменната кост“. Предприето е консервативно лечение с поставяне на имобилизираща шина, фиксираща ръката сгъната в лакътя пред предната коремна стена, тип „Дезо“. След излизането от болницата ищецът продължава своето амбулаторно лечение, като за по-скорошно и по-пълно възстановяване два пъти е хоспитализиран за рехабилитационни процедури и физиотерапия/кинезитерапия в Специализирана болница за продължително лечение и рехабилитация „Панчарево“ ЕООД /СБПЛР „Панчарево“ ЕООД/ за периода от 04.06.2021 г. до 11.06.2021 г. и за периода от 23.07.2021 г. до 02.08.2021 г.

От показанията на свидетелката П.а се установява състоянието на ищеца, след злополуката в Окръжна болница „П. беше зад ухото окървавен, държеше рамото си...“, както и че последния не е можел сам да задоволява потребностите си и се е нуждал от чужда помощ при обслужването „...имаше болки...Имаше нужда от лични грижи, къпане, хигиена, хранене, всеки ден бях с П...“, като свидетелят заявява продължителността на последиците на ищеца „...Беше горе-долу два месеца в това състояние...“.

Според приетата и неоспорена съдебно-медицинска експертиза травмата на лява задушна област (което се приема, че е станало при инцидента, съобразно експертизата, както и показанията на свидетеля П.а и съдебномедицинско удостоверение №151.05/2021 г. от 20.05.2021 г.) води до болки и страдания за около 2-3 седмици, докато травмата на раменната става с неразмествена счупване изисква имобилизация на лява ръка за 30 дни (видно от приложеното СМУ имобилизацията е носена и към 20.05.2021 г., т.е. 40 дни след инцидента), като след сваляне на имобилизацията средностатистически ограничение на движенията е до 40 дни, а функционалното възстановяване след подобна травма настъпва за около 2-2.5 месеца след причиняването и. В експертизата са налични данни за проведено лечение само по отношение на травмата на лявото рамо, като е приложено обезболяващия медикамент „Трамал“ и налагане на имобилизираща превръзка тип „Дезо“(носена 40 дни след инцидента), като е посещавана и физиотерапия и рехабилитация от 14 дни- за периода от 04.06.2021 г. до 11.06.2021 г. и за периода от 23.07.2021 г. до 02.08.2021 г. Вещото лице заявява, че от пролонгирания срок на възстановяване и установяване на диагнозата „Тендинит“(неинфекциозно възпаление на мускулни сухожилия) на лявата раменна става

може да се направи извода като настъпили във връзка с тази травма усложнения, които обуславят по-продължително от средностатистическите срокове ограничение на движенията на лява раменна става, в съчетание с болезненост при движения и натоварване, както и при липса на данни за провеждано лечение може да се приеме, че при пострадалия е постигнато функционално възстановяване. Поради непредставянето на последваща медицинска документация не е установено какво е състоянието на пострадалия към момента, но според вещото лице във времето болките са намалявали по интензитет, но с оглед вида на травмата е напълно възможно такива болки да се изявяват с месеци и дори към настоящия момент те да са налице при натоварване на ставата или при промяна на времето. С оглед установения и лекуван „Тендинит“ е възможно при непълно лечение и към момента да е налице леко ограничение в движенията на раменната става в крайните фази на активни движения.

С оглед на изложеното и като взе предвид възстановителния период - 2-2.5 месеца след причиняването и, възрастта на пострадалия (59 години към момента на инцидента), както и факта, че след прекратяване на трудовото му правоотношение с ответника, ищецът е започнал работа при друг работодател - „Виктория Нутс“ ЕООД и съобразявайки се с принципа на справедливост, залегнал в разпоредбата на чл. 52 ЗЗД, както и задължителните разяснения, дадени с ППВС № 4/23.12.1968 г., включително и икономическите условия към датата на настъпване на трудовата злополука (10.04.2021 г.), настоящият съдебен състав счита, че обезщетението за претърпените от ищеца неимуществени вреди във връзка с настъпилата на 10.04.2021 г. трудова злополука възлиза на 10 000 лева, което ще го възмезди в най-пълна степен за претърпените от него болки и страдания.

В тази връзка предявеният иск се явява основателен и доказан за сумата от 10 000 лева, като за разликата до пълния предявен размер от 60 000 лева следва да бъде отхвърлен. Като последица от това е и присъждането на законна лихва от датата на увреждането – 10.04.2021 г. до окончателното изплащане на задължението.

По разноските:

Процесуалният представител на ищеца е направил искане за присъждане на разноски, като е оказал безплатна правна помощ на П. П. на основание чл.38, ал.1, т.2, във връзка с чл.38, ал.2 от ЗА. В тази връзка на адвокат Д. Й. Й., като процесуален представител на ищеца следва да се присъди на основание чл.78, ал.1 от ГПК, във връзка с чл.38, ал.2, във връзка с ал.1, т.2 от ЗА, възнаграждение в размер на 908.33 лева, съразмерно на уважената част от иска, като същото е определено съобразно чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Ответникът е направил искане за присъждане на разноски в размер на 6750 лева, съставляващи адвокатско възнаграждение от 6450 лева (5450 лева за процесуално представителство и 1000 лева за допълнителни четири заседания, след първите две заседания) и възнаграждение на вещо лице от 300 лева. Настоящият съдебен състав намира направеното от ищеца на основание чл.78, ал.5 ГПК възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение за неоснователно. Същото е определено правилно и отговаря на минималния размер, предвиден в чл.7, ал.2, т.4 и чл.7, ал.9 от Наредба №1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В тази връзка на ответника на основание чл.78, ал.3 от ГПК, следва да му се присъди сумата от 5625 лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение от 5375 лева и възнаграждение на вещо лице от 250 лева, съразмерно на отхвърлената част от иска.

С оглед изхода на настоящия спор и на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на Софийски районен съд дължимите разноски по делото в общ размер на 500 лева, от които 400 лева за държавна такса и 100 лева за възнаграждения на вещи лица по съдебно-техническите експертизи, съразмерно на уважената част от иска.

Воден от горното, съдът:

РЕШИ:

ОСЪЖДА „.....“ ЕООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление гр. София, район „Искър“, кв.НПЗ Искър, ул. „5004“ № 1, да заплати на **П. М. П., ЕГН *******, с адрес: с.Панчарево, СО-район „Панчарево“, кв. „Мечта“ № 1, вх. А, ет. 1, ап. 21, на основание чл. 200, ал. 1 КТ, сумата **10 000 лева**, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди от трудова злополука, претърпяна на 10.04.2021 г., ведно със законната лихва от датата на увреждането-10.04.2021 г. до окончателното изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над уважения размер от 10 000 лева до пълния предявен размер от 60 000 лева.

ОСЪЖДА „.....“ ЕООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление гр. София, район „Искър“, кв.НПЗ Искър, ул. „5004“ № 1, да заплати на **адвокат Д. Й. Й., ЕГН *******, със съдебен адрес: гр.София, ул.,„Алабин“ №42, ет.3, ап.10, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, във връзка с чл.38, ал.2, във връзка с ал.1, т.2 от ЗА, във връзка с чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, сумата **908.33 лева**, представляваща дължимо адвокатско възнаграждение, съразмерно на уважената част от иска.

ОСЪЖДА П. М. П., ЕГН *****, с адрес: с.Панчарево, СО-район „Панчарево“, кв. „Мечта“ № 1, вх. А, ет. 1, ап. 21, да заплати на **„.....“ ЕООД, ЕИК**, със седалище и адрес на управление гр. София, район „Искър“, кв.НПЗ Искър, ул. „5004“ № 1, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата **5625 лева**, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение от 5375 лева и възнаграждение на вещо лице от 250 лева, съразмерно на отхвърлената част от иска.

ОСЪЖДА „.....“ ЕООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление гр. София, район „Искър“, кв.НПЗ Искър, ул. „5004“ № 1, да заплати на **Софийски районен съд**, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, сумата **500 лева**, представляваща разноски за дължима държавна такса от 400 лева и възнаграждение на вещо лице от 100 лева, съразмерно на уважената част от иска.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____